

Kammarrätten

Rättsfall

Hobby eller skattepliktig inkomst avseende travhästar

Besvär av fabrikör B. angående inkomsttaxering år 1970. – B ägde sedan tre år två travhästar. Tävlingsverksamhet gav överskott andra året med 3.000 kr och tredje året, 1969, med 5.500 kr. Sistnämnda år vann B även 26.000 kr på totalisator. B yrkade skattefrihet under förmenande att fråga var om hobbyverksamhet.

TN taxerade B. skönsmässigt för 15.000 kr inkomst av tjänst.

PN nedsatte taxeringen till skönsmässigt beräknade 10.000 kr. inkomst av rörelse och anförde: Av handlingarna framgår att den skattskyldige sedan år 1966 innehaft två travhästar vilka regelbundet synes ha tävlat, varit installade och tränade. Med hänsyn härtill finner PN att verksamheten är att betrakta som självständig rörelse.

KR fann verksamheten inte utgöra rörelse och yttrade: Även om hästarna såsom PN anført regelbundet synes ha tävlat, varit installade och tränade, kan det inte anses att B. bedrivit verksamheten i sådan omfattning att rörelse kan anses föreligga. Till följd härav skall överskott av verksamheten inte beskattas. (KR i Gbg 7.6.1972).

En ledamot skiljaktig: rörelse, nettointäkt 5.500 kr enligt uppg i deklaration.

Anm. Se Svensk Skattetidning 1962 s. 362 (Eklund) Jfr. RÅ 1964 ref. 9, 1966 not Fi 1199 och 1968 not Fi 1933.

Skatteplikt för inkomst av djuruppfödning som bedrivits av jordbrukares barn (s. k. 4 H-verksamhet)

Besvär av TI angående hemmansägaren E:s inkomsttaxering år 1969. – E:s söner, födda 1953 resp 1955, bedrev under 1968 4H-verksamhet i form av uppfödande av kalvar och gödsvin och redovisade nettointäkt av verksamheten med 2.443 kr resp. 1.001 kr.

TN ansåg att verksamheten ej utgjort självständig jordbruksdrift och taxerade fadern för inkomsten därav.

PN fann den av sönerna bedrivna verksamheten ha varit avskild från faderns jordbruksdrift på ett sådant sätt att den måste bedömas såsom självständig och beskattade sönerna.

KR:KR har ur stadgarna för Riksförbundet i Sverige 4H och en inom förbundet utarbetad handledning från november 1970 inhämtat följande. 4H-rörelsen — vari "4H" står för orden "huvud", "hjärta", "hand" och "hälsa" såsom symboler för kunskap, medkänsla, färdighet och sunt levnadssätt – vänder sig företrädesvis till landsbygdens ungdom. Rörelsen inriktar sig bl a på att stimulera ungdomen till självverksamhet i egna ekonomiska företag för växtodling, djuruppfödning och skogskultur. Ett 4H-företag är en arbetsuppgift inom lantushållningen, som medlem

väljer att genomföra med hjälp av handledare och 4H-instruktör. Medlem skall föra bokföringsbok över företaget. I boken skall redogöras för arbete, ekonomi och gjorda erfarenheter i samband med företaget. Av två i taxeringsärendet ingivna intyg den 6 augusti 1969 av vikarierande konsulenten vid Jönköpings länsförbund av 4H Hans-Olov Austli framgår att ifrågasatt 4H-företag bedrivits enligt de regler, som gäller för sådant företag. Såsom PN funnit får därför den 4H-verksamhet som E:s söner bedrivit anses ha varit på sådant sätt avskild från E:s jordbruk att verksamheten måste bedömas såsom självständig. Sönerna är därför skattskyldiga för inkomsten av 4H-verksamheten. (KR i Gbg 1.6.1972).

Avdrag för kostnad för hemresor

Besvär av TI angående posttjänstemannen C:s inkomsttaxering år 1970. – C. var bosatt i Göteborg och ingick äktenskap 5 april 1969. Han genomgick 20 april–7 juni och 25 augusti–3 oktober 1969 en kurs i Stockholm. C. yrkade avdrag för kostnader för hemresor under kursen med 705 kr, motsvarande två resor i månaden.

TN som taxerade C. som ogift skattskyldig medgav avdrag för kostnaderna för hemresor med 350 kr, motsvarande en resa i månaden.

Hos LsR yrkade C. avdrag för hemresekostnader enligt deklARATIONEN.

LsR yttrade: C. som ingick äktenskap 5 april 1969, får för tiden därefter anses berättigad till avdrag för kostnader för besök hos hustrun. Med beaktande av dels tidsåtgången för resorna, dels relationen mellan yrkade resekostnadsavdraget och C:s sammanlagda inkomster (ca 24 000 kr) prövar LsR skäligt medge avdrag för kostnader för hemresor med yrkat belopp.

TI yrkade hos KR att avdrag för hemresekostnader skulle vägras, eftersom C. med tillämpning av 65 § andra stycket KL taxerats såsom ogift skattskyldig och avdrag för hemresekostnader i praxis med något undantag vägrats för ogift person.

KR lämnade besvären utan bifall: Såsom LsR funnit föreligger icke något författningenligt hinder för att medge avdrag i förevarande hänseende. Ej heller har andra skäl förebragts för att vägra det medgivna avdraget. (KR i Gbg 24.5.1972).

Anm.: Jfr RA 1953 not Fi 1115.

Avdrag för ökade levnadskostnader vid anställning utom hemorten

Besvär av sjukgymnasten P. angående inkomsttaxering år 1970. P. född 1908, och hennes man, född 1896, var bosatta i Ljungby i egen villa. Hon hade sedan 1 december 1967 anställning i Linköping. P. yrkade vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag för följande under 1969 havda kostnader om tillhoppa 7 240 kr.

40 enkla bilresor à 22 mil, sammanlagt 380 mil,

Ljungby–Linköping efter 3 kr för mil	2 640
mat 10 kr för dag i 10 månader	3 000
bostad	1 000
extra utgifter	600
	7 240

TN medgav avdrag med tillhoppa 7 000 kr, därvid avdraget för resekostnader nedsatts till 2 400 kr.

Hos PN yrkade TI att avdrag skulle medges endast med schablonbeloppet 100 kr och anförde. Med hänsyn till den avsevärda tid som anställningen i Linköping pågått och till att mannen ej synes inneha något arbete i Ljungby som förhindrar eller fördröjer familjens avflyttning till Linköping torde ifrågavarande kostnader ej kunna betraktas som i taxeringsavseende avdragsgilla.

P. åberopade att hon innan hon tog anställningen i Linköping utan resultat sökt tjänst i Ljungby och Värnamo samt senare i Halmstad.

PN medgav avdrag såsom för kostnader för intäkternas förvärvande med ett till 1 400 kr avrundat belopp och yttrade. Enligt föreliggande uppgift har P. sedan 1 december 1967 haft stadigvarande anställning i Linköping. Med hänsyn till den tid, som anställningen varat och övriga i målet föreliggande omständigheter synes P. haft möjlighet att avflytta till Linköping. Vid sådant förhållande finner prövningsnämnden P. berättigad till avdrag endast för kostnader för resor med ett som skäligt ansett belopp av 1 320 kr, motsvarande 20 resor Linköping-Ljungby. För andra fördyrade levnadskostnader kan avdrag inte medgivas.

Hos KR yrkade P. avdrag för ökade levnadskostnader och anförde. Hon skulle få behålla anställningen i Linköping till 29 juli 1971, då hon fyllde 63 år. Mannens höga ålder och hans sjukdomar gjorde att han inte kunde flytta till Linköping. De ville inte heller avyttra villan i Ljungby.

KR fann P. berättigad till avdrag för kostnader för två resor i månaden i tio månader med egen bil till hemorten i Ljungby efter 3 kr för mil under 830 mil eller med yrkade 2 640 kr. Avdrag för övriga levnadskostnader kunde på skäl PN åberopat icke medgivas. (KR i Gbg 30.6. 1972).

Anm.: Jfr RA 1957 not Fi 106, 1964 not Fi 355, 1966 not Fi 204 och 1971 not Fi 559.

Avdrag med s k fast belopp vid beräkning av realisationsvinst på grund av avyttring av fastighet

Besvär av TI i Malmöhus län angående snickaren J:s inkomsttaxering. – J. yrkade vid beräkning av realisationsvinst på grund av avyttring av fastighet avdrag med s k fasta belopp å sammanlagt 60 000 kr.

TN vägrade ifrågavarande avdrag.

PN fann ej tillräckliga skäl föreligga för att vägra J. avdraget.

KR lämnade TI:s besvär utan bifall: Ifrågavarande fastighet förvärvades år 1949 av J. Samma år uppfördes på fastigheten en sommarstuga om ca 15 m², vilken innehåller ett rum med fyra sängplatser samt ett mindre köksutrymme. J. har uppgivit att stugan använts av honom och hans familj under ca tre månader varje sommar. Under den tid J. var ägare till fastigheten redovisades vid taxering av fastigheten inte särskilt byggnadsvärde. Det är sannolikt att detta berott på att J. i deklARATIONER till fastighetstaxering inte omnämnt sommarstugan. KR finner J:s avyttring

av fastigheten omfatta byggnad som är avsedd att användas för bostadsändamål. J. är därför enligt femte stycket punkt 2 av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen berättigad till avdrag med 3 000 kr för vart och ett av åren 1949–1966 vid beräkningen av realisationsvinsten på grund av avyttringen. (KR i Gbg 2.6.1972).
Anm.: Se prop. 1967: 153 s. 129.

Instansordning vid prövning av avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga

Besvär av L. angående inkomsttaxering år 1970. – L. yrkade avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga.

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade L. att viss intäkt inte skulle beskattas hos honom.

PN biföll yrkandet i beslut som delgavs L. den 12 mars 1971.

I skrivelse som inkom till prövningsnämndens kansli den 23 juni 1971 yrkade L. avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga vid 1970 års taxering.

TI anförde att L:s taxering 1970 prövats av PN och hemställde att målet överlämnades till KR.

LsR beslöt i enlighet med TI:s hemställan och överlämnade med stöd av 103 § TF handlingarna i målet till KR.

KR visade målet åter till LsR för prövning i sak. (KR i Gbg 4.7.1972).

Anm.: Jfr RA 1971 ref. 25 med där anmärkta rättsfall.

Bevisbördan vid eftertaxering

Besvär av J. angående eftertaxering år 1967. – J. drev lanthandel i Skurup. Han redovisade i sin självdeklaration 1967 inkomst av rörelse och inkomst av kapital samt viss förmögenhet. Vid taxeringsrevision framkom att J. upptagit sin förmögenhet med 37 981 kr för lågt belopp. Vid revisionen utförd kontantsammanställning utvisade ett underskott om 22 035 kr. – TI yrkade hos PN att J. skulle eftertaxeras för förmögenhet samt för inkomst om 24 000 kr. – PN biföll TI:s talan. – I besvär hos KR yrkade J. att eftertaxeringen för inkomst skulle undanröjas.

KR ansåg visserligen att J. icke tillfredsställande kunnat förklara kontantunderskottet men fann icke visat att J. under beskattningsåret obehörigen undandragit sig beskattning för någon bestämd inkomstpost som icke var att anse som ringa och att anmärkning icke hade riktats mot J:s räkenskaper i rörelsen. Vid angivna förhållanden fann KR tillräckliga förutsättningar för eftertaxering, såvitt nu var i fråga, icke kunna anses föreligga och undanröjde eftertaxeringarna till statlig och kommunal inkomstskatt. (KR i Gbg 9.6.1972).